

vilde der ikke have været i de senere Aar paa Grund af Sukkerpriserne Fald, som ikke en Gang de viseste Mænd i Sukkerfabrikerne Bestyrelse vare i Stand til at forudsige? Nu er Krisen bleven begrændset til snævrere Kredse. Vi skulle kun erindre, at paa dette Omraade er der en naturlig Begrændsning, som vi ikke kunne komme ud over, nemlig Landets Forbrug. Det fremgaar af den Tabel, som staar bag paa Lovforslaget, at i 11 Aar har Sukkerforbruget fordoblet sig, dels paa Grund af Velstanden i Almindelighed, dels paa Grund af Prisfaldet. Medens Forbruget i mange andre Retninger i de Aar er aftaget, er det netop paa Sukkerets Omraade tiltaget meget netop i de sidste Aar. Den Bei, vi skulle gaa for at fremme Sukkerøvel i Danmark og derved tillige indirekte gavne vore vestindiske Kolonier, som ligge den høitærede Minister saa varmt paa Hjerte, det er den, at vi skulle bidrage til at forøge Sukkerforbruget paa en naturlig Maade. Det gjør vi ved at nedsætte Sukkertolden i Almindelighed. Det er en Tanke, som jeg ikke fremsætter som Antydning af et Vædringsforslag til nærværende Lov, men som en Tanke, som jeg i Almindelighed ønsker at fremsætte. Ved blot at stryge Krigsskattolden paa Sukker, vil Sukkerpriserne en gros falde 2 Dre i Danmark; og naar vi se, hvilken Virkning Faldet i Sukkerpriserne har havt i de senere Aar, tvivler jeg ikke om, at dette vil forøge Sukkerforbruget og derved sætte Sukkerfabrikerne i Stand til at spænde over et større Omraade, end de nu ere i Stand til. Jeg henstiller blot dette som en almindelig Tanke til senere Veilighed. Hvad Indførselstold paa Stenkul angaar, skal jeg dog ligeoverfor det ærede Medlem (Bluhme), som hærede, at det i vor Industri ikke kunde mærkes, om der svaredes Told eller ikke, det betød ikke synderligt til at forhøje eller formindske Varernes Pris, bemærkede, at vi i Toldudvalget saavel her som i Landstinget have for ikke saa Industriens Bedkommende meget omhyggelig udregnet, hvor meget den androg, og hvor megen Beskyttelse der er repræsenteret af Stenkulstolden. Der er visse Industriegrene, navnlig Metalfabrikationen, hvor Stenkulene sandelig spille en stor Rolle. Jeg behøver blot at nævne Særn. At Forslaget i § 5 om Skibsafgiften har min Sympathi, behøver jeg jo ikke at sige. Men det andrager kun 200,000 Kr., og dette Spørgsmaal om de 200,000 Kr. vil have for ringe Betydning til, at vi af den Grund skulde indtage en anden Holdning med Hensyn til Værendeinsloven, end vi ellers vilde have indtaget. Det vil hero paa, hvorvidt

den høitærede Minister vil gaa ind paa at eftergive disse 200,000 Kr. uden Kompensation eller ikke. I og for sig er Spørgsmaalet for lille til at kunne saa Indvirkning paa den anden Lovs Behandling. Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig.

Finansministeren (Strup): Til det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgtreds (Bluhme) Spørgsmaal om, hvilken Autoritet jeg kunde anføre til Fordel for Indførelsen af en Korntold, Noget, der jo iøvrigt ikke ligger for i Forslaget, idet der ikke er foreslaaet en Korntold, saa skal jeg dertil kun svare, at det, der for mig er bedre end nogen enkelt nulevende Persons Autoritet, det er, hvad man hele Europa igjennem har anset for at være i Staterues Interesse. Det stiller sig saaledes, at alle Stater i Europa med Undtagelse af England, Sverig, Belgien og Holland have Korntold — de have dels havt den i længere Tid, dels efterhaanden indført den — og hvad det ene af disse 4 Lande, som endnu ikke have den, angaar, vil det ærede Medlem vide, at efter de sidste Valg kan det anses som temmelig utvivlsomt, at ogsaa dette Land vil følge med ad denne fornuftige Bei at vedtage en Korntold. Det, hvad der altsaa er Erfaringen for, og som Staterne i Europa have anset for at være i Staterues vel forstaaede Interesse, det tror jeg ikke, at man behøver at citere nogen enkelt Persons Autoritet for. For mig staar det saaledes, at det ikke blot gjælder om at underøge, hvad der i og for sig — jeg vil endog sige theoretisk taget — kan staa som det Fornuftigste og Fordelagtigste, men at det ogsaa kommer an paa, hvad Andre anse for at være det Fornuftigste, og hvad Andre gjøre. Naar den øvrige Verden stiller sig protektionistisk, saa vil jeg tillade mig at betegne det som uforvarsligt, om man her doktrinært vil holde fast ved Frihandelsystemet, fordi det nu engang i Videnstaben, eller i al Fald paa et tidligere Trin i denne, har været anset for at være det ene Nødtige. Jeg har ikke gjentaget Forslaget om en Korntold, fordi jeg kun ønskede at foreslaa, hvad jeg maatte anse for muligt at se gennemført. Den Modtagelse, Forslaget om en Korntold fik her, giver mig ikke Indtryk af Muligheden for i Diebliffet at komme til en Korntold. Men at vi ogsaa nok her i Danmark ville komme til en Korntold, for saa vidt det øvrige Europa fastholder sit Standpunkt, det nærer jeg aldeles ingen Tvivl om. Men jeg er ikke utaalmodig, jeg har Tid til at vente. Naar det ærede Medlem mente, at jeg har foreslaaet Maistolden for derigjennem at komme